

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 292/2019
27.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Слободана Николића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Чачку К 134/17 од 19.11.2018. године и Кв 475/18 од 15.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Слободана Николића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Чачку К 134/17 од 19.11.2018. године и Кв 475/18 од 15.01.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Чачку К 134/17 од 19.11.2018. године, обавезана је окривљена АА да приватној тужилји ББ на име трошкова кривичног поступка који је пред тим судом вођен под бројем К 134/17 због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика исплати износ од 169.800,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности решења под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Чачку Кв 475/18 од 15.01.2019. године, одбијена је жалба браниоца окривљене АА, адв. Слободана Николића изјављена против решења Основног суда у Чачку К 134/17 од 19.11.2018. године као неоснована.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљене АА, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. у вези члана 263. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијана решења у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1.

Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Слободана Николића, је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адв. Слободан Николић, у захтеву за заштиту законитости наводи да је суд погрешно обавезао окривљену да сноси трошкове кривичног поступка, посебно у односу на трошкове које је скривила оштећена својим изостанцима на главним претресима чиме је повређена одредба члана 263. став 1. ЗКП, односно указује се на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац ... сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног касационог суда у случају одлагања главног претреса, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка, уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима у смислу члана 263. став 2. ЗКП донесе посебно решење, које је у овом кривичном поступку изостало.

Дакле, у ситуацији када није донето посебно решење да је оштећена скривила трошкове кривичног поступка, првостепени и другостепени суд доношењем побијаних решења нису учинили повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 263. став 1. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости, стим што се осталим наводима у захтеву браниоца окривљене побија оцена суда о нужности издатака пуномоћника оштећене, то јест оспоравају чињенице које су од значаја за одлуку о висини трошкова кривичног поступка, а што не представља повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адв. Слободана Николића, одбио као неоснован и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић